

بسم الله الرحمن الرحيم

موضوع : ترجمه دو صفحه اول " الله "

استاد محترم : دکتر غضنفری

دانشجو : محبوبه قربانی

شماره دانشجویی : ۸۲۶۲۹۲۱۰۳۱

منبع : دایرة المعارف اسلام

الله : خداوند یکتا، افریدگار و مالک روز جزا نظریه اسلام را در دو قطب مختلف قرار داد. او تنها

دلیل وجودی است. خداوند به اعراب پیش از اسلام شناسانده شد، او یکی از خداوندان مکه بود.

احتمالا عالی مقام ترین آنها وبدون تردید خدای افریننده. اما تصور مبهم از خداوند عالی مقام (و نه

یکتا) که در کلمه الله در مذهب مکه نهفته شده هم جامع و هم متعالی است که با موعظه های قران به

خداوند زنده و رفیع تغییر می یابد.

الله در قران

روایتی در اسلام وجود دارد که می گوید سوره علق اولین سوره ای بود که به حضرت محمد (ص) نازل شد. بنا براین ماموریتی که به او محول شد با اولین آیات پند امیز قرانی بود. الله همانطور که در این سوره گفته شده مالک اوست، خالق بشر و بزرگوارترین، کسی که به انسان آنچه دائمی دانست اموخت. بیشترین تکیه کلام قران، بسم الله الرحمن الرحیم، "به نام خداوند بخشنده مهربان" اعلام پیغام های جدایی است که در اول هر سوره تکرار می شود.

ممکن است که مرجعی به کلمه رحمان در جهان عرب قبل از اسلام باشد که به عنوان یکی از اسامی خاص الهی در نظر گرفته شده است. ریشه کلمه رحم در دوره قرون اسلامی دقیقاً به مفهوم احسان، عفو، بخشندگی و بیان رحمت الله (بخشنده گی خداوند) است که برای نویسندگان های روحانی مانند یاد اوری آگاهی پر رمز و راز الهی مرتبط با بشر است. بنابراین از ابتدای موعظه محمد (ص) وجود خداوند که سخاوتمند خالق و حامی بشر است توسط پیام اوری که خود نیز فرمانروا می باشد اثبات گردیده است.

درون مایه های اصلی

از یک دیدگاه تاریخی، ما باید تفاوت های کلی مورد پذیرش وجود را قبول کنیم. تفاوت هایی که بین سه دوره مکی و دوره مدنی تقریباً با بعضی روایات اسلامی مورد توافق است (رجوع شود به قران). قران شرح الهیات وجود، طبیعت ویژگی های خداوند نیست. به اعتقاد مسلمانان متون قرانی سخنان خداوند است که برای بشر آمده است که دران خداوند هر آنچه ارزو دارد را می گوید. خداوند ولی

نعمتی است که متقیانی را که کشف و شهود (غیب) را باور دارند موعظه می کند . خداوند به خاطر روابطش با جهان کمال متعالی در نظر گرفته شده و هر اقدام قادر مطلق تکرار رازی است اسرار امیز چون ما او را نمی توانیم ببینیم در حالیکه او ما را می بیند . بدون خطر شکستن ریتم سوره ها و آیات بیرون کشیدن طبقه بندی موضوعات در مورد خداوند اسان نیست .

خداوند خالق روز دادرسی و جزا

او خالق همه چیز است . او خالق مطلق است ، او هر آنچه که بخواهد با دستور دادن (امر) بوجود می آورد . او اعطا کننده همه خوبیهاست ، قاضی عالی مرتبه (حکیم) و عادلترین قاضی . بلند ترین سوره ها در مورد حاکمیت نامحدود خداوند (ربوبیت) بر خلقتش مخصوصا خلقت بشر و ویژگیهای بلند مرتبه قاضی و پادشاه (مالک) است .

آخرین شوک ذهنی و قلبی در مورد اخبار روز قضاوت (یوم الدین) و نزدیکی زمان است که فقط خداوند به آن واقف است . شیوه پند دادن ممکن است تغییر کند اما محتوای آن هرگز تغییر نمی کند . برای تنوع مضمونها که کمتر مربوط به خود خداوند است تا روابط بین خداوند و معتقدان جامعه بستگی به موانع مواجه شده یا سازماندهی متوالی دارد . بنابراین ، به عنوان مثال ، دوگانگی مقربان و دوزخیان در پایان دوره اول مکی و تکیه کلام مدنی در مورد دورویان (منافقان) که خداوند آنها را از بین خواهد برد .

سوره های مکی دو دوره اول بر معاد شناسی ظهور مجدد مسیح تاکید می کند که در آنها خداوند اساسا به عنوان قاضی برتری است که صلاحیت قضائی دارد زیرا او خالق مطلق بشر است . درونمایه

جزا گرچه در سوره های مدنی دوباره از سر گرفته می شود اما ابعاد بدون شک اینجا و انجا تغییر می کنند. هدف از تدریس به صورت ساده در مکه پذیرش ایمان درباره رموز خداوند، قاضی و خالق، است.

در مدینه نیز این راز و رمز همانطور که گفته شد در خاطره قلبها وجود داشت مانند شاهی برای شناختن ارزش معاد در زندگی روزمره که به مسلمانان چه معتقدان و چه منافقان اصرار می ورزند که پیوسته متوجه اعمالشان به هنگام نزدیکی ظهور باشند. بنابراین به منافقان اصرار می ورزند که به طرف او برگردند.

اختلافات و از سرگیری های یکسانی از درونمایه ای خاص در ارائه مدیریت خدایی بر تاریخ بشر تکرار می شود. سوره های مدنی درباره جزئیات داستان حضرت ادم است که پیشوای پیامبران تاریخ از نوح تا عیسی می باشد و اراده خداوند را بر جامعه معتقدان بیان می کند. اما در اینجا مانند توالی ملاحظات پیوسته فرمان ثابت خداوند همانطور که در موعظه های مکی گفته شده شامل همه چیزهای داخل و بیرون از زمان ظاهر می شوند. زیرا خداوند پادشاه مرگ و زندگی است.

از اولین سوره ها حضرت نوح، ابراهیم و موسی و قبایل ثمود برانگیخته شدند. در دوره دوم مکی خداوند اقوام عاد و ثمود را تهدید به روز دادرسی می کند. دوره های دوم و سوم مکی درباره شرح کاملی از تاریخ پیامبران است. قضاوت در مورد اشخاص پیوسته در قرآن بیان شده است.

خداوند در نوع خود بی همتا و یگانه

در اولین سوره ها خداوند ارباب شماست . بعدها او خالق ، حامی و قاضی است . او بلندمرتبه ترین می

باشد . خداوند این اسماء را به خاطر این آورده که ویژگیهای ربوبیتش با بشر در ارتباط است .

ویژگیهای خاص ربوبیتش که به اعتقاد اسلام متمرکز بر روی جواب دادن به اشتباهات و بی دینی بشر

است جایی که می گوید : خدا یکتاست .

سوره ای از قران آیات ۳۹ تا ۴۳ در مورد تقبیح مکه ای هاست که برای خدا شریک و دختر می

دانستند زیرا خداوند وحید است پروردگار یکتا . به معتقدان گفته شده که خداوند شما بی همتاست .

این گفته پیوسته در طول کتاب تکرار شده مخصوصا در طول دوره مدنی که هسته این موعظه خداوند

می باشد . حضرت محمد (ص) بارها و بارها می گوید که بر من اشکار شد که خدای شما بدون

شریک است .

اما در یکی از آیات سوره های دوره اول مکی تاکید بر یکتا بودن خداوند بیشتر است در رابطه با بشر

خداوند وحید یکتای بی نظیر در طبیعت خداوندی اش یکی است (احد) . تنها و تک ، صفاتی که

نشاندهنده وحدت (توحید) و تعالی مطلق می باشند . شهادت در اسلام به معنای شهید شدن است .

در اوایل سوره هفتاد و سوم بر طبق احادیث گفته شده هیچ اولویتی بجز خداوند وجود ندارد .

دوره دوم مکی بیان می کند که : من ، پروردگارم و هیچ ربوبیتی جز من وجود ندارد این سر الهی (

من) واقعی می باشد . کوتاهترین سوره که زمان آن مشخص نیست ولی احتمالا مربوط به دوره مدنی

است سوره یگانگی (توحید) است : بگو او خدای یکتاست ، آن خدایی که از همه عالم بی نیاز و

همه عالم به او نیازمند است ، نه کسی فرزند اوست و نه او فرزند کسی است ، و نه هیچکس مثل و مانند و همتای اوست .

خداوند بخشنده و قادر متعال

دوجنبه اسرار امیز خدا در رابطه با خلقتش می باشد : ارباب جهاندر قدرت مطلق و نیکو کاری بخشنده اش در همه دوره های قران مثل هم است که با تاکید بیان شده است . ویژگی قدرت مطلق اولین صفتی است که به وضوح شرح داده شده است . او فرمانروای شرق و غرب می باشد ، و این دقیقا چیزی است که معتقدان او را حامی و ضامن (وکیل) می دانند که بر قدرت بخشش و رحم تاکید مصرانه دارد .

رحمان ، رحیم ، غفور ، غفار ، خیر خواه ، بخشنده ، با گذشت اسمهایی هستند که در قران دائما تکرار می شوند . متون دوره مدنی ، تعهد خدا (اسلام) به مذهب را می رساند . اما در سوره های معاد شناسی دوره اول معتقدان خود را به بخشنده مهربان (خداوند) واگذار می کنند . خداوند سرپناه و راهنما است . کل یکی از سوره های دوره دوم مکی خشم خداوند با عظمت (جلال) و بخشنده (اکرام) را در برابر کسانی که نیکی را تکذیب کردند نشان می دهد .

نشانه ها و اسامی الله

بنابراین پروردگار بواسطه پیامبرانش همواره رموز بیان نشده وصف ناپذیرش را برای مردم اشکار می سازد و از او می خواهد که ایمان بیاورد . حاکمیت و کمال متعالی او بر تمام خلقت اکشار است . زیرا خداوند به طور همزمان اولین و آخرین و اشکارترین (ظاهر) و پنهان ترین (باطن) می باشد .

بشر در جایگاه خود باید بتواند نشانه های جهان را که نشانه های خدا (آیات الهی) نیز است تشخیص دهد. براستی هماهنگی و نظم دائمی جهان انچنان حیرت انگیزاند که بشر در پرستش آنها در خطر است . اما بشر باید بداند هیچ چیز در این هم اهنگی و نظم از بین رفتنی نیست . همانطور که برای حضرت

ابراهیم اشکار شد بشر که خدا راهنمای اوست باید به مدرک مسلم ، تغییر ناپذیر و از بین نرفتنی

وجود متعالی خالق چنگ بزند . برای منعکس کردن دلایلی در مورد نشانه های جهان وظیفه ای

مذهبی بر عهده بشر است که قرآن به او واگذار کرده است .قران بیان می کند که خداوند تنها کسی

است که باید از او اطاعت کرد . همه نابود می شوند جز پروردگار.

در زمان معاد شناسی ، خداوند ، خالق و ارباب مرگ و زندگی همه چیز را نابود خواهد کرد و بعد همه

چیز را دوباره جمع می کند (روز حشر) هم اهنگی و نظم حیرت انگیز جهان کنونی انسان را در برابر

قدرت لایزال الهی به سجده می اندازد . کمالات خداوند که باعث مشتعل شدن تعالی و در رابطه با نظم

جهانی می شود همان است که وجود وی را اشکار می سازد . اینها نامهایی (اسماء) هستند که

خداوند به خودش داده ، او زیباترین نامها را داراست . تقوای مسلمانان که در متون قرآنی آمده در

بردارنده نود و نه تا از زیباترین اسامی خداوند است که هرگز از حفاظت و وساطت آنها دست بردارنده نماند .

بدون اینکه بخواهیم در اینجا تجزیه کامل اسامی را بیاوریم اما باید بگوییم که اسامی زیر مضمون های اصلی ای هستند که ظهور یافتند (ما باید خود را تنها به یک مرجع انهم قدیمی ترین آنها محدود کنیم) . خداوند تنها و بی همتا است (رجوع شود به بالا) زنده ، بدون جانشین (الحی ، الحیوم) ، واقعیت ، حقیقت (الحق) ، والا (العظیم) بلند مرتبه ترین و بزرگترین (الاعلی و الکبیر) و منور (نورالنور) ، بصیر (الحکیم) ، قادر مطلق (العزیز یا قدیر) ، خالق مطلق (بادی) ، خلق کننده جهان (خالق) ، کسی که از خلق کردن دست برداشت (خلاق) ، کسی که با دیگر مخلوقات فرق دارد (هیچ چیز مثل او نیست ، لیس کمثله شیء) ، شنوا ، بصیر ، حکیم (السمع ، البصیر ، العلیم) ، شاهد (شهید) ، سخاوتمند (الوهاب) ، خیر (الرحمن) ، ضامن (الولی) ، حامی (الوکیل) ، بخشنده (الکریم) ، مهربان (الرحیم) ، بخشاینده (غفور) ، باگذشت (عفار) ، رحیم (الرئوف) ، خیر خواه (الودود) ، بهترین قاضی (خیر الحاکمین) ، کسی که به سختی تغییر می کند و به شکیبایی و خوبی پاداش می دهد .